

O atitudine pozitivă

Prof. Toma Magdalena, Școala Gimnazială “Anton Pann”,
Municipiul Ploiești

Prin intermediul procesului didactic, școala asigură cadrul principal de promovare a valorilor europene, punând bazele unor atitudini pozitive față de cei din jur. Astfel de valori sunt toleranța, democrația, solidaritatea, înțelegerea, aprecierea valorilor proprii și ale celorlalți.

Se poate considera că dimensiunea europeană în educație aduce un plus de valoare obiectivelor generale ale școlii care contribuie la:

- acordarea de șanse egale pentru fiecare;
- dezvoltarea în rândul elevilor a simțului de răspundere într-o societate interdependentă;
- dezvoltarea capacității tinerilor de a acționa autonom, de a face judecăți, de a evalua problemele în mod critic, de a inova și de a se adapta la inovații;
- dezvoltarea capacității elevilor de obține performanțe la nivel maxim în activitățile pe care le vor desfășura ca adulți și a disponibilității de a învăța, de a se pregăti permanent;
- înarmarea tinerei generații cu informațiile și abilitățile necesare pentru a ușura încadrarea lor în câmpul muncii.

Pentru a putea atinge aceste obiective, e necesar ca profesorul să folosească un limbaj care să-i schimbe, să-i transforme pe elevi, să îi facă mai puțin arțăgoși, mai puțin temători, dar mai cooperanți, mai raționali. Poate alege ce fel de cuvinte să le adreseze elevilor săi, în așa fel încât conversația să se desfășoare pe un ton optimist și înviorător. Și tonul vocii poate fi la fel de important sau chiar mai important uneori decât cuvintele.

În cartea sa “Puterea cuvintelor”, Hal Urban propune cinci A de care trebuie să ținem cont:

- **Atenția** – să acorzi atenție celui alt și nevoilor lui, dar și șanselor care ni se acordă de a spune ceva frumos și înviorător.
- **Aprecierea** – să mulțumești mai des, chiar și în privința acelor lucruri pe care suntem obișnuiți să le primim.
- **Ajută să întrebi** – să întrebi despre activitatea, planurile, speranțele celorlalți, despre bucuriile și grijile lor.
- **Afecțiunea** – să folosești temeni afectivi.
- **Afirmarea** – recunoașterea, edificarea, încurajarea: ca și cum ai fi ru însuși o galerie care își susține favoritul.¹

De asemenea, profesorii ar trebui să acorde o mai mare atenție lucrurilor pe care și le spun elevii și la impactul pe care îl au cuvintele respective. Trebuie să facă tot ce le stă în putință pentru a-i opri pe anumiți copii să îi rănească pe alții în școală, iar părinții ar trebui să procedeze în același fel acasă.

Un lucru pe care l-am practicat cu elevii mei a fost acela de a spune cel puțin trei complimente pe zi diferitor persoane. La început, le-a fost greu să facă aceasta, însă cu timpul s-au antrenat și atitudinea lor s-a schimbat. Au început să se aprecieze unul pe cel alt, să renunțe la injurii, să înțeleagă faptul că limbajul utilizat are un impact deosebit, să aleagă și să exerseze un limbaj pozitiv. Am urmărit să îi conving pe elevi că vor învăța mai bine și vor munci mai

---

¹ Hal Urban, “Puterea cuvintelor”, Editura Amaltea, București, 2007, pag. 106

eficient într-o atmosferă plăcută. Pentru a le cultiva aceste valori, am realizat un afiș, de genul următor, după modelul propus de Hal Urban²:

Un profesor bun este un descoperitor de valori umane, adică unul care caută ceea ce este mai bun în elevii săi. Are întotdeauna ceva valoros de spus, ridică moralul, susține și hrănește visuri. „Puține lucruri în această lume sunt mai puternice decât un imbold pozitiv, un zâmbet, un cuvânt optimist și plin de speranță. Un „poți s-o faci” atunci când situația este dură.”³, afirma Richard DeVos.

În loc să pună accentul pe greșeli, profesorul ar trebui **să evidențieze ceea ce fac bine elevii și să le spună cum să facă mai bine**. Să îi laude și să îi încurajeze în mod constant să întrevadă toate oportunitățile vieții să caute “tot ce e bun”.

Cei mai mulți copii aud comentarii numai despre nereușitele și boacănele lor, nu și despre fapte bune. Aceasta este una din greșelile cele mai frecvente pe care le fac părinții și profesorii.

Felul în care este transmis un mesaj se dovedește a fi la fel de important ca și conținutul. De fapt, atunci când tonul și expresiile trupului nu sunt cele adecvate, mesajul nu va fi transmis în mod corespunzător.

Educatorii trebuie să țină cont și de faptul că elevii au nevoie să fie **încurajați să își urmeze visurile**. Nu se poate ști ce vor realiza fiind siguri că există oameni care le doresc succesul. Cadrul didactic bun susține creșterea elevului și o încurajează. Ei trebuie să devină aliați în dorința și activitatea de căutare, de dezvoltare, de creație. Pentru a încuraja pe cineva să aibă succes, e important să existe momente în care să se sărbătorească reușitele.

Abraham Lincoln spunea foarte frumos: „Când voi muri, vreau ca oamenii care m-au cunoscut cel mai bine să spună despre mine că întotdeauna am smuls buruienile și am plantat o floare acolo unde am crezut că are șanse să se dezvolte.”⁴

Așadar, putem promova o educație de calitate, cultivând relații bazate pe valori europene, fiind noi înșine modelele de care au nevoie elevii noștri.

² Hal Urban, “Puterea cuvintelor”, Editura Amaltea, București, 2007, pag. 158

³ Idem, pag. 89

⁴ Maxwell, C. John, „Câștigă cu oamenii- principii fundamentale în relațiile cu cei din jur”, Editura Amaltea, București, 2007, pag. 291.